

فراوانی زایمانهای زودرس در بیمارستان دکتر شریعتی و بررسی عوامل مؤثر بر آن در مقایسه با گروه شاهد (۱۳۷۵)

دکتر وجیهه مرصوصی - استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران
کورش راسخ - دانشجوی رشته پزشکی - دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران

Etiology and Prevalence of Preterm Deliveries in Dr. Shariati Hospital (1996-97) ABSTRACT

One hundred and sixty preterm deliveries were done at our centre in (1996-97). Classification according to etiology shows that 30% of these deliveries were due to PROM, and 13.75% had to be induced secondary to underlying fetal or maternal indication, in 35.6% there were maternal or fetal pathology, and in 20.6% there were no recognized reason (idiopathic). The various etiologic factors were evaluated in 160 term deliveries as control group. The preterm deliveries had significantly higher rate.

There were 40 cases of perinatal mortality that included 77% of total perinatal mortality in (1996-97).

Acute lack of neonatal intensive care unit in IRAN requires closer attention in the future.

چکیده

عوارض پری ناتال می باشد(۲) و نگهداری نوزادان نارس هزینه هنگفتی را به جامعه تحمیل می نماید. در بسیاری از موارد، علت زایمان زودرس معملاً باقی می ماند ولی فاکتورهای متعددی بطور شایع همراه با زایمان زودرس دیده می شود که می توان آنها را در ۵ گروه اصلی طبقه بندی نمود: فاکتورهای روانی - اجتماعی، فاکتورهای تغذیه ای، فاکتورهای مامائی، بیماریهای مادر حین بارداری، در معرض مواد سمی قرار گرفتن.

در میان طبقات پائین جامعه، زایمان زودرس شیوع بیشتری دارد و سن پایینتر از ۱۸ سال مادر نیز می تواند با زایمان زودرس همراه باشد.

از علل مامائی، سابقه سقطهای مکرر، سابقه زایمان زودرس، سابقه جفت سر راهی، ناهنجاریهای سیستم تناسلی، نارسائی دهانه رحم و فاصله زمانی کوتاه بین دو حاملگی را می توان نام برد.

از علل مامائی موجود در حاملگی فعلی که می تواند موجب زایمان زودرس شود، از پر اکلام پسی اکلام پسی، ایزو ایمو نیز اسیون، جفت سر راهی و ناهنجاریهای جنینی می توان نام برد. بیشترین خطر زایمان زودرس در دکولمان جفت، جفت سر راهی و حاملگی چند قلو دیده می شود(۳).

۱۶۰ مورد زایمان زودرس در مرکز ما، در سال ۱۳۷۵ بوقوع پیوست. طبقه بندی اتیولوژیک نشان داد که در ۳۰٪ موارد، پارگی زودرس کیسه آب، در ۱۳/۷۵٪ موارد، وجود اندیکاسیون مادری یا جنینی برای ختم حاملگی، در ۳۵/۶٪ موارد عمل پاتولوژیک مادری و جنینی موجب زایمان زودرس شده. در ۲۰/۶٪ موارد، علتی برای زایمان زودرس شناخته نشد.

۱۶۰ مورد زایمان ترم بعنوان گروه کنترل در نظر گرفته و شیوع فاکتورهای فوق در آنها بررسی شد و در گروه زایمان زودرس، از نظر آماری، شیوع بیشتری دیده شد. در زمینه عوارض، ۴۰ مورد مرگ و میر پری ناتال مشاهده شد که در مجموع، ۷۷٪ کل مرگ و میر پری ناتال سال ۷۵ را شامل می شد. مشکل بسیار حاد، فقدان بخش مراقبتها و پیوسته نوزادان در کشور ما، توجه و پیگیری جدی در این زمینه را در آینده می طلبند.

مقدمه

زایمان زودرس عبارت از انجام زایمان، قبل از هفتاد ۳۷ حاملگی (۲۵۹ روز) می باشد. با این تعریف ۸-۱۰ درصد تولدها، قبل از ترم روی می دهند(۱). نارسی، علت ۸۵ درصد موارد مرگ و میر و

متخصصین مامائی بر این نکته متفق القول هستند که پیشگیری مؤثر از زایمان زودرس، نیازمند شناخت زودهنگام و مداخله بدون وقه فارماکولوژیک می‌باشد. شناخت دقیق زایمان زودرس همواره امکان پذیر نیست، بطوری که ۲۰ تا ۶۰ درصد بیمارانی که انقباضات رحمی و دیلاتاسیون دهانه رحمی دارند، پیشرفت زایمانی نکرده و ناترم، حاملگی آنها ادامه می‌یابد و همین امر، علت میزان موقوفیت بالا در درمان با پلاسبو در مطالعات تجربی می‌باشد(۷).

ترکیبات داروئی متعددی در به نعیق انداختن یک زایمان زودرس مؤثر می‌باشند. لیکن استفاده بالینی از آنها بمنظور کاهش مرگ و میر و عوارض پری ناتال، هنوز ابهاماتی را در بر دارد. با اینکه بسیاری از آنها بصورت Safe تجویز شده‌اند ولی عوارض جانبی و ناخواسته متعددی از آنها گزارش شده است.

استفاده بالینی از این ترکیبات، می‌بایست بر اساس ارزیابی ضرر و زیان و فایده آنها صورت بگیرد. با در دسترس قرار گرفتن ترکیبات توکولیتیک جدیدتر، برای درمان فارماکولوژیک زایمان زودرس، نگرانی از اثرات سوء آنها کاهش می‌یابد ولی معماهی زایمان زودرس تا روشن شدن کامل پاتوفیزیولوژی آن، همچنان لایحل باقی خواهد ماند.

روش و مواد

این مطالعه، یک مطالعه توصیفی - تحلیلی از نوع مورد شاهدی است که بمنظور پی‌بردن به فراتی و عمل زمینه‌ساز زایمان زودرس در مقایسه با گروه کنترل، در بیمارستان دکتر شریعتی در سال ۱۳۷۵ در شرایطی که بعده از پرونده‌های پزشکی صورت گرفته است. یافته‌های بدست آمده با آزمون‌های T، دقیق فیشر و مجذور کای مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفته است.

نتایج

بالغ بر ۲۰۱۷ مورد زایمان زودرس در سال ۱۳۷۵ در بیمارستان شریعتی صورت گرفته بود که بعد از بررسی بعمل آمده، فقط در ۱۶۹۶ مورد، تعیین سن حاملگی به هفته مقدور بود (LMP) مطمئن، پریودهای منظم و عدم مصرف OCP قبل از بارداری یا انجام سوتونگرافی قبیل از پایان سه ماهه اول).

از میان ۱۶۹۶ پرونده زایمان، ۱۶۰ مورد زایمان زودرس در محدوده سن حاملگی (۲۰-۳۶ هفته) بوقوع پیوسته بود که بعنوان مورد در نظر گرفته شد و ۱۶۰ مورد زایمان ترم در محدوده سن حاملگی ۳۸-۴۰ هفته نیز بعنوان گروه شاهد در نظر گرفته شد.

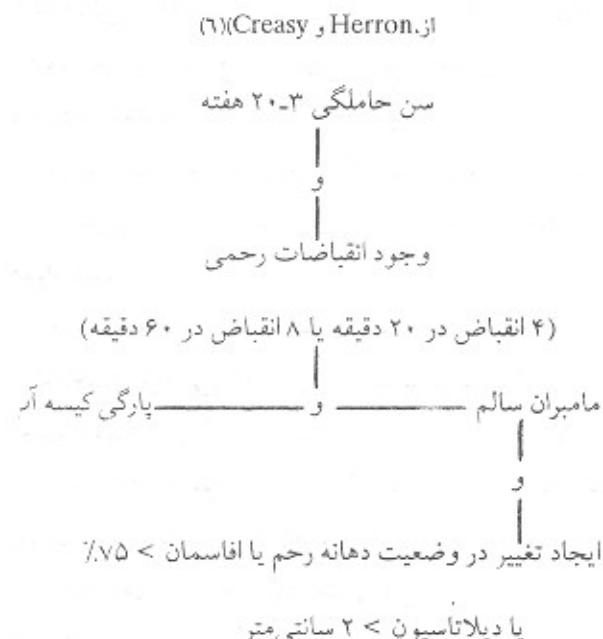
فراتی زایمان زودرس در ۱۶۹۶ مورد، ۷۰٪ مادرگی زودرس کیسه آب PROM (۰/۳۰٪) تعداد ۲۸-۳۲ میلی‌لتر بود. پریشک به دلایلی نظیر مسمومیت حاملگی و حسره‌ی بیرونی به وجود آمد. حدسیم به حتم حاملگی گرفته بود (۰/۱۳٪)، در ۶۱ سوره علن مادری و جنبی و وجود داشت (۰/۳۵٪) و در ۳۳ مورد هیچگونه علشی برای بروز زایمان زودرس

از علل تغذیه‌ای در طول بارداری، که می‌تواند موجب نارسی شود، اضافه وزن کمتر از حد طبیعی مادر می‌باشد (کمتر از ۰/۲۷Kg در هفته یا کمتر از ۱۰Kg در عرض ۴۰ هفته). بیماریهای مادر، که می‌توانند موجب زایمان زودرس شوند، شامل: آنمی، کلونیزاسیون دهانه رحم (با کلامیدیا، استرپتوک گروه B، نیسراگنوره)، ترومای، جراحی، هیپرتیروئیدیسم، نفریت، پیلوتفریت، بیماریهای کبدی، بیماریهای ریوی، پنومونی ویرال و فشار خون مزمن می‌باشد. از این میان، پیلوتفریت بیشترین همراهی و عفونت کلامیدیایی خفیف‌ترین همراهی را با زایمان زودرس دارند (۳).

سیستم‌های متعددی برای پیشگوئی خطر زایمان زودرس در حاملگی وجود دارند که بر اساس همراهی فاکتورهای ذکر شده، احتمال وقوع زایمان زودرس را ارزیابی می‌کنند. بر اساس جمع نمرات، خانمهای باردار به دو گروه کم خطر و پر خطر تقسیم می‌شوند. در بسیاری از سیستم‌ها، ارزیابی بالینی با بررسی وضعیت دهانه رحم گرفته و کیفیت انقباضات رحمی در بین هفته‌های ۲۴ تا ۲۸ نیز جزء فاکتورهای مورد بررسی است (۶،۴). قدرت پیشگوئی این سیستم‌ها، محدود بوده و با توصل به آنها فقط درصد موارد پر خطر، حدوداً شناسایی می‌گردند در موارد پر خطر، با تشخیص بروز زایمان بصورت هنگام می‌توان اقدام به پیشگیری از آن و تجویز توکولیتیک‌ها نمود.

معیارهای تشخیص لبیر زودرس در شکل (۱) آمده است.

شکل ۱- معیارهای مورد توافق تشخیص زایمان زودرس (اقتباس از Creasy و Herron، ۶)

دیده نمی شد (۶٪).
۴۰ مورد مرگ پری ناتال مشاهده شد، که ۴ مورد آن مرگ داخل رحمی بود، در مجموع، ۷۷٪ کل مرگ و میر پری ناتال، در سال ۱۳۷۵

جدول شماره ۱- شاخصهای دموگرافیک مادران مبتلا به زایمان زودرس و گروه شاهد در بیمارستان دکتر شریعتی ۱۳۷۵

بر حسب Mean \pm SD که با آزمون t-test اختلاف معنی دار مشاهده شد

PV	زایمان ترم	زایمان زودرس	
P = .۰۳	۲۵/۲۶ \pm ۵/۹	۲۵/۹۱ \pm ۵/۹	سن
P = .۰۶	۱/۰۵ \pm ۰/۱۹	۱/۱۱ \pm ۰/۱۱	تعداد قبلی
P = .۰۵	۱/۲۰ \pm ۰/۰۶	۱/۲۵ \pm ۰/۶	تعداد سقط قبلی

- در مقایسه با گروه شاهد، در میانگین سنی مادران، تعداد زایمان قبلی و تعداد سقط، تفاوتی وجود نداشت. میانگین تعداد هفته های حاملگی در گروه زایمان زودرس، ۳۲ هفته و در گروه شاهد ۳۹ هفته بود. میانگین وزن نوزادان متولد زایمان زودرس ۲۰۱۰ گرم و در گروه شاهد ۳۳۰۰ گرم بود. دو گروه از نظر فاکتورهای زیر اختلاف معنی داری با یکدیگر داشتند:
- ۱- ابتلاء مادر به امراض سیستمیک
 - ۲- اتساع رحمی (چند قلویی - هیدرآمینوس)

جدول ۲- توزیع فراوانی نوع زایمان در رابطه با نوع مشکل در بیمارستان دکتر شریعتی سال ۱۳۷۵ که با انجام آزمون ۲٪ اختلاف معنی دار وجود داشت

P-Value	95% Confidence interval	Odds Ratio	نوع زایمان				فاکتورهای اتبولوژیک	
			فول ترم		زودرس			
			درصد	تعداد	درصد	تعداد		
.۰/۰۳	۱/۰۶-۲/۹	۱/۷	۱۹/۴	۳۱	۳۰	۴۸	پارگی زودرس کیسه آب	
.۰/۰۱	۱/۱۹-۳/۵	۲/۰۴	۱۶/۹	۴۷	۴۹/۴	۴۷	عفونت و بیماری مادر	
.۰/۰۰۴	۱/۶۵-۱۰۰/۳۶	۱۲/۸	۰/۶	۱	۷/۵	۱۲	بزرگی بیش از حد رحم	
.۰/۰۰۸	۱/۴۹-۹۲/۰۳	۱۱/۷۳	۰/۶	۱	۶/۹	۱۱	اختلالات جفتی	
.۰/۰۵	۱/۱۹-۳/۵	۲/۰۴	۰	۰	۳/۱	۵	اختلالات رحمی	
.۰/۰۰۰۸	۲/۲۴-۳۲۸	۱۶/۴۵	۰/۶	۱	۹/۴	۱۵	سابقه زایمان زودرس	
.۰/۰۲	—	—	۰	۰	۳/۸	۶	اعتیاد مادر	
.۰/۰۱	۱/۲۴-۱۴/۷۵	۴/۰۳	۲/۵	۴	۹/۴	۱۵	سابقه نازایی	
.۰/۰۰۱	۷/۱۸-۳۹۱	۵۳	۰/۶	۱	۲۳/۷	۴۰	مرگ و میر پری ناتال	

است و در مجموع ۷۷٪ کل مرگ و میر پری ناتال در سال ۷۵ را شامل می شود که در گزارشات کالج امریکایی زنان و ماماییں رقم ۸۵٪ برای آن ذکر شده است.

طبقه بندی فاکتورهای اتبولوژیک نشان می دهد که ۳۰٪ موارد بعلت PROM، ۱۳٪ موارد اندیکاسیونهای مادری و جنینی و ۲۵٪ موارد پاتولوژی مادری و جنینی و ۲۰٪ موارد به علل ناشناخته،

بحث

آنچه از نتایج این مطالعه در یک سطح محدود به دست می آید این است که زایمان زودرس قریب به ۱۰ درصد زایمانهای ما را شامل می شود که مشابه آمار جهانی در این زمینه می باشد (۱).

تعداد موارد مرگ و میر پری ناتال در سال ۱۳۷۵ در بیمارستان دکتر شریعتی ۵۲ مورد بوده که ۴۰ مورد آن در زمینه نارسی روی داده

تشخیص داده و با دخالت به موقع جلوی زایمان زودرس را بگیریم. بعلاوه، وقتی زایمان زودرس در حال وقوع است با مراقبتهای ویژه حین لیبر و زایمان در شرایطی که امکانات دسترسی به NICU مهیا باشد، سرانجام پری ناتال را بهبود بخشیم.

همچنین در موارد پرخطر با تجویز کورتیکواستروئید آننهناتال به مدت ۲۴ ساعت، هفتاهای یکبار از هفته ۲۸ الی ۳۶ حاملگی، به رسیدگی ریه جنین کمک کرده و از عوارض نوروولوژیک بعد از تولد بکاهیم. در یک متانالیز که در سال ۱۹۹۰ از کارآزمایی‌های بالینی بعمل آمده، نشان داده شده است که تجویز کورتیکواستروئید آننهناتال به مدت ۲۴ ساعت یا پیشتر قبل از هفته ۳۱ حاملگی، مرگ و میر پری ناتال را ۷۰ درصد کاهش داده است^(۹).

زایمان زودرس صورت گرفته است. در مطالعه Hagen پرکلامپسی در ۱/۲۱٪ موارد، PROM در ۳/۲۴٪ موارد، خونریزی آنئوپارتوم ۳/۱۸٪ علت زایمان زودرس بوده و در ۴/۳۰٪ موارد علتی برای آن شناخته نشده است^(۸).

زایمان پرترم عمدت‌ترین علت مرگ و میر پری ناتال و عوارض نوروولوژیک دیر پا می‌باشد. با وجود اقدامات مختلف درمانی نظیر تجویز توکولیتیک‌ها و آنتی‌بیوتیک میزان بالای زایمان زودرس و عوارض ناشی از آن کماکان پابرجاست. بدینهی است ما در صورتی می‌توانیم در جلوگیری و درمان زایمان زودرس موفق باشیم که از همان مراجعات اولیه بیماران به درمانگاه ماماپی با تعیین ضریب خطر برای هر علت، موارد حاملگی‌های پرخطر را شناسایی نموده و با کنترل دقیقترا این موارد، با دادن آگاهیهای لازمه به مادران شروع لیبر زودرس را

منابع

- Qvilligan EJ et al. An Evaluation Assessment of the state of the science. In: Pregnancy, Birth and Infant. NIH Publication no. 82-02304. Bethesda, MD: National Institute of Health, 1983.
- the American College of Obstetricians and Gynecologists. Preterm labor. ACOG Technical Bulletin no. 133. Washington, DC: the American College of Obstetricians and Gynecologists, 1989.
- Kaltreider DP, kohl S. Epidemiology of preterm Delivery. clin obstet Gynecol 1980, 23:17.
- Akhtar J, Sehgal NN. prognostic value of a prepartum and intra partum risk-scoring method south medj 1980. 73:411.
- Creasy RK, GummerBA, Liggins GC, Systems for predicting spontaneous preterm Birth. Brj Obstet Gynecol 1976. 83:351.
- Creasy RK, Herron MA. Prevention of preterm birth semin perinatol 1981; 5: 295.
- Kingif et al. Beta-mimetics in Preterm labor: an overview of randomized controlled trial. Brj Obstet Gynecol 1988; as: 211.
- Hagan - R; Benninger H; Chiffings - D; Evans - S; French - N. very preterm birth - a végional study part I: Maternal and obstetrics Factor. Br j-Obstet Gynecol 1996. Mar. 103(3): 230-8.
- Scottish Neonatal consultans collaborative study group, international Neonatal Network, Trends and variations in use of antenatal corticosteroids to prevent. Neonatal respiratory distress syndrom. Br.J. Obstet Gynecol. 1996, Jun; 103(6): 534-40.